

РЕШЕНИЕ

№ 7589

гр. София, 05.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 01.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **6303** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 19, ал. 1 от Закона за регистър БУЛСТАТ (ЗРБ) във връзка с чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалбата на С. В. Г. против решение № РД-01-368/20.06.2023 г. на изпълнителния директор на Агенцията по вписванията, с което е оставена без уважение като неоснователна депозираната от него жалба против отказ № 2023052615145724/26.05.2023 г. на служител по регистрация, постановен по заявление вх. № 20230517150904/17.05.2023 г., с което е заявено вписване на промяна в обстоятелствата по партидата на „БИБЛЕЙСКА БАПТИСКА ЦЪРКВА“ с код по БУЛСТАТ[ЕИК]. Наведени са доводи за материална незаконосъобразност на оспорения административен акт. Обосновават се съображения, че в депозираното заявление, по което е постановен отказ от служител по регистрацията, изрично е отбелязано, че същото има сигнална функция, предвид липсата на одобрен образец за подаване на сигнал, за прилагане на разпоредбата на чл. 10, ал. 2 от ЗРБУЛСТАТ за служебно вписване на промени в органите на управление на „БИБЛЕЙСКА БАПТИСКА ЦЪРКВА“, вписани с решение №2/19.04.2021 г. на СГС, ТО, VI-3 състав, които касаят освобождаването му като член на управителния съвет. Подробни съображения излага в депозираните по делото писмени бележки. Моли за отмяна на оспорения административен акт.

Ответникът - Изпълнителния директор на Агенцията по вписвания, чрез процесуалния си представител, в депозираните по делото писмен отговор изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави

възражение по чл. 78, ал. 5 от ГПК.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с доказателствата по делото и съобрази доводите на страните с оглед приложимите правни норми намира жалбата за ДОПУСТИМА, като подадена в срок от лице с правен интерес, засегнато от неблагоприятните последици на оспорения административен акт.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Производството по издаване на оспорения административен акт е иницирано по заявление вх. № 20230517150904/17.05.2023 г., депозирано от С. В. Г. за вписване на промяна в обстоятелствата по партидата на „БИБЛЕЙСКА БАПТИСКА ЦЪРКВА“ с код по БУЛСТАТ[ЕИК], представляваща актуализация по данни от други регистри и информационни системи.

С Указания № 2023051716373115/17.05.2023 г. служител по регистрацията, на основание чл. 17, ал. 3 от ЗРБ е указал на заявителя да представи документ за внесена държавна такса в размер на 10 лева и пълномощно от О. Д. П..

С Указания № 2023051715092125/17.05.2023 г. служител по регистрацията, на основание чл. 17, ал. 3 от ЗРБ е указал на заявителя да представи документ за внесена държавна такса в размер на 10 лева (към момента на разглеждане на искането не се визуализира плащане) и да представи декларация по чл. 9, ал. 4 от ЗРБ.

С Указания № 2023051715374476/17.05.2023 г. служител по регистрацията, на основание чл. 17, ал. 3 от ЗРБ е указал на заявителя да представи пълномощно от О. Д. П., като е пояснил, че вписване и заличаване могат да се заявят от лицето по чл. 3, съответно от негов законен представител, адвокат с изрично пълномощно или пълномощник с изрично нотариално заверено пълномощно.

В изпълнение на така дадените указания от С. Г. е депозирано заявление за изпълнение на указанията по чл. 17, ал. 3 от ЗРБ, с което е представил декларация за истинността на заявените за вписване обстоятелства, подписната с КЕП на 17.05.2023 г. Приложена е обяснителна записка, в която С. Г. е посочил, че искането е за вписване на промени, които се състоят в заличаване на досегашен член на Управителния съвет на вероизповеданието, а именно самият той, като промяната е настъпила 19.04.2023 г., за което е приложен препис от решение на СРС, ТО VI-3 състав. Моли да бъде използвана възможността по чл. 10, ал. 2 от ЗРБ за служебно вписване на промени по партидата на лице, вписано в регистър БУЛСТАТ, въз основа на вписвания в други публични регистри след изтичането на едномесечния срок от задължението за представяне на документите по чл. 11, ал. 1 и ал. 2.

По така депозираното заявление е постановен отказ № 2023052615145724/26.05.2023 г. на служител по регистрацията. От правна страна същият е мотивиран с нормата на чл. 18, ал. 1 във връзка с чл. 16, ал. 3 от ЗРБ. От фактическа страна отказът е обоснован с непредставяне на документа за държавна такса в размер на 10 лева и нотариално заверено пълномощно в полза на заявителя от действащия управител, от което да е видно правото на заявителя С. В. Г. да представлява О. Д. П. - представляващ БИБЛЕЙСКА БАПТИСКА ЦЪРКВА.

Отказът е обжалван пред изпълнителния директор на Агенцията по вписванията.

С решение № РД-01-368/20.06.2023 г., предмет на настоящото съдебно производство, изпълнителният директор на Агенцията по вписванията е оставил без уважение като неоснователна депозираната от С. В. Г. жалба против отказ № 2023052615145724/26.05.2023 г. на служител по регистрацията, постановен по заявление вх. № 20230517150904/17.05.2023 г., с което е заявено вписване на промяна в

обстоятелствата по партидата на „БИБЛЕЙСКА БАПТИСКА ЦЪРКВА“ с код по БУЛСТАТ[ЕИК]. Позовал се е на нормата на чл. 19, ал. 1, изр. първо от ЗРБ и констатираното неотстраняване на нередовностите в заявлението, с оглед дадените от служителя по регистрацията указания в законоустановения срок.

Въз основа на така установеното от фактическа страна настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Законът за регистър БУЛСТАТ (ЗРБ) съдържа подробна регламентация на реда и начинът за единна регистрация в регистър БУЛСТАТ. На вписване в регистър БУЛСТАТ подлежат изчерпателно посочените в чл. 3 от ЗРБ субекти. По правило законът вменява в задължение на тези субекти инициране на производството по вписване в регистър [улица], ал. 1 от ЗРБ предвижда, че заявленията и исканията за вписване и заличаване се разглеждат от служител по регистрацията по реда на постъпването им. Служителят по регистрацията извършва проверка по реда на ал. 3 на същия член относно това дали е подадено заявление за исканото вписване или заличаване при спазване на предвидените за това форма и ред; дали заявеното обстоятелство подлежи на вписване и не е вписано; дали заявлението е подадено от оправомощено лице; дали към заявлението са приложени всички документи съгласно изискванията на закона; представена ли е декларация по чл. 9, ал. 4 и платена ли е дължимата държавна такса.

Когато към заявлението за вписване и заличаване не са приложени всички документи, които се изискват по закон, или когато не е платена дължимата държавна такса, служителът по регистрацията дава указания на заявителя за отстраняване на нередовността. Указанията се оповестяват по електронната партида на лицето по чл. 3, а ако е посочен електронен адрес, се изпращат и на него, а когато е подадено заявление за регистрация – на официалната интернет страница на регистър БУЛСТАТ, в срока по чл. 16, ал. 2. 3. може да изпълни дадените указания и да представи съответните документи чрез заявление по образец. Служителят по регистрацията постановява отказ, ако тези указания не са изпълнени в срок 5 работни дни от даването им - повелява чл. 17, ал. 3 от ЗРБ.

В конкретния случай, служителът е дал указания за отстраняване на конкретно констатирани нередовности в заявлението, като е указал на заявителя да внесе държавна такса в размер на 10 лева, да представи пълномощно от О. Д. П., като е пояснил, че вписване и заличаване могат да се заявят от лицето по чл. 3, съответно от негов законен представител, адвокат с изрично пълномощно или пълномощник с изрично нотариално заверено пълномощно и да представи декларация по чл. 9, ал. 4 от ЗРБ.

В указания срок заявителят е отстранил само една от така констатираните нередовности, като е депозирал декларация по чл. 9, ал. 4 от ЗРБ за истинността на заявените за вписване обстоятелства. Не е внесъл дължимата се държавна такса и не е представил пълномощно от О. Д. П..

Съгласно нормата на чл. 18, ал. 1 от ЗРБ, на каквото правно основание е постановен отказът на служителът по регистрацията, служителът по регистрацията постановява мотивиран отказ, когато не е налице някое от предвидените в чл. 16, ал. 3 изисквания. В случая не са налице изискванията на чл. 16, ал. 3, т. 3 и т. 6 от ЗРБ, поради което и постановеният отказ на служителът по регистрацията е материално законосъобразен, а решението на изпълнителния директор на Агенцията по вписванията за отхвърляне на жалбата против същият е постановено в съответствие с изискванията на закона.

Основният довод изложен в жалбата до изпълнителния директор на Агенцията по вписванията, респ. до съда се свежда до липсата/наличието на основание за извършване на служебна регистрация по чл. 10, ал. 2 от ЗРБ. Съгласно визираната норма, в регистър БУЛСТАТ се извършва служебно вписване на обстоятелства за лицата по чл. 3, ал. 1, т. 1 – 8 и 10 въз основа на вписвания в други публични регистри след изтичането на едномесечен срок от задължението за представяне на документите по чл. 11, ал. 1 и 2. В чл. 18 от Закона за вероизповеданията е посочено, че СГС води публичен регистър на вероизповеданията със статут на юридически лица. Служебният достъп до информацията съдържаща се в посочения регистър следва да се осъществи от АВ съобразно редът предвиден в Наредба № 7/29.06.2006 г. за взаимодействие на регистър БУЛСТАТ с други регистри и информационни системи и за достъпа до данни, издадена на основание чл. 27, ал. 4 от ЗРБ. По делото не са налице данни за осъществена техническа свързаност между АВ и воденият от СГС публичен регистър на вероизповеданията. Напротив, в депозираните от процесуалния представител на ответника писмени бележки е налице изрично изявления за липсата на осигурени подходящи технически и организационни мерки, въз основа на които упълномощените служители по регистрацията към АВ да извличат информация от водените от съдилищата регистри, в частност регистъра по вероизповеданията. Това обстоятелство изключва прилагането на предвиденото в чл. 10, ал. 2 от ЗРБ служебно вписване.

За пълнота на изложеното следва да се отбележи, че решението на изпълнителния директор на Агенцията по вписванията е постановено от компетентен административен орган съгласно чл. 19, ал. 1 от ЗРБ, в хода на административно производство развил се при липсата на съществени нарушения на процесуалните правила, представляващи основание за отмяната му съгласно чл. 146, т. 3 от АПК.

Предвид изложеното и с оглед липсата на отменителните основания на чл. 146 от АПК настоящият съдебен състав намира жалбата за неоснователна.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 3 АПК оспорващият следва да бъде осъден да заплати на ответника разноски за юрисконсултско възнаграждение, определени в размер на 100 (сто) лева на основание чл. 144 АПК във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените мотиви и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд София-град, Второ отделение, 56-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. В. Г. против решение № РД-01-368/20.06.2023 г. на изпълнителния директор на Агенцията по вписванията, с което е оставена без уважение като неоснователна депозираната от него жалба против отказ № 2023052615145724/26.05.2023 г. на служител по регистрацията, постановен по заявление вх. № 20230517150904/17.05.2023 г., с което е заявено вписване на промяна в обстоятелствата по партидата на „БИБЛЕЙСКА БАПТИСКА ЦЪРКВА“ с код по БУЛСТАТ[ЕИК].

ОСЪЖДА С. В. Г. да заплати на Агенцията по вписванията разноски по делото в размер на 100 /сто/ лева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: